

УДК 658.14.17:005.21

О. А. Морозов,
аспірант кафедри підприємництва та економіки підприємства,
Університет митної справи та фінансів
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-8420-9778>

DOI: 10.32702/2306-6792.2025.16.188

РОЛЬ ПЛАНУВАННЯ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВА

О. Morozov,
Postgraduate student of the Department of Entrepreneurship and Economy
of Enterprise, University of Customs and Finance, Dnipro, Ukraine

THE ROLE OF PLANNING IN THE PROFIT FORMATION PROCESS OF AN ENTERPRISE

У статті розглянуто роль планування як основного інструменту управління процесом формування прибутку підприємства. Планування забезпечує структурований підхід до аналізу діяльності, оцінки доходів і витрат, розробки стратегій та прогнозування змін у ринкових умовах. Особливу увагу приділено принципам, методам і схемам планування, які сприяють підвищенню ефективності використання ресурсів і фінансової стабільності підприємства. Досліджено вплив зовнішніх і внутрішніх факторів на прибутковість, та окреслено можливості впровадження інновацій для підвищення рентабельності. Стаття містить рекомендації щодо вдосконалення процесів планування з метою оптимізації витрат, поліпшення взаємодії між підрозділами та досягнення довгострокових конкурентних переваг. Результати дослідження акцентують важливість інтеграції управлінських підходів і сучасних технологій у планування. Роль планування є ключовим інструментом управління, що забезпечує підприємству раціональне використання ресурсів, мінімізацію ризиків та адаптацію до динамічних ринкових змін. Воно сприяє підвищенню фінансової стабільності, конкурентоспроможності та досягненню стратегічних цілей.

The article continues the analysis of the role of planning as a key managerial process that defines the strategic competitiveness and financial stability of the enterprise. Particular attention is paid to the continuous improvement of financial strategy development methods. The experience of successful companies demonstrates the effectiveness of a comprehensive approach in goal setting and resource transformation, combining both traditional and innovative methods to achieve optimal results. Each aspect of systematic planning is based on in-depth data analysis, requiring close attention to interpreting market trends and assessing internal operational capabilities. Automation of control and constantly modernized information systems allow real-time analysis of the financial environment and timely identification of risks. Moreover, the development of integrated forecasting models contributes to the formation of dynamic strategies that adapt to rapidly changing economic conditions, ensuring flexibility and business continuity, which are essential for long-term enterprise sustainability.

Cooperation between departments, where each initiative is equally important in solving common tasks, creates synergy in strengthening the company's financial capacity. Motivational mechanisms and continuous professional development increase the effectiveness of managerial models, as highly skilled specialists contribute to more accurate decision-making. A comprehensive approach to financial planning involves not only calculating operational costs but also strategic goal setting based on detailed internal and external analysis. Such a strategy reduces financial risks and maximizes profitability through synchronized management processes. Economic methods like multi-level analysis, scenario planning, and development stimulation remove the barriers between conventional management and innovation, creating conditions for sustainable growth.

The integrated management system, supported by digital tools, enables automated data processing and flexible plan adjustments in response to market demands. Resource distribution planning reflects creative management and the ability to detect investment opportunities. This approach leads to growing economic performance, market expansion, and stronger international positions. By merging strategy, efficiency, and systems thinking, planning forms a foundation for a resilient economic model capable of adapting to modern challenges while maintaining financial independence.

Ключові слова: прибуток, процес планування, фінансова стабільність, конкурентні переваги, раціональне використання ресурсів, сталий розвиток.

Key words: profit, planning process, financial stability, competitive advantages, rational use of resources, sustainable development.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є дослідження ролі планування в процесі формування прибутку підприємства та обґрунтування ефективних підходів до його управління. У рамках дослідження проаналізовано сутність планування як інструменту управління прибутком, визначено основні етапи процесу та принципи планування, ключові фактори, що впливають на його ефективність, а також запропоновано рекомендації щодо вдосконалення методів планування прибутку на підприємстві.

ВСТУП

В умовах сучасної економіки підприємства функціонують у нестабільному зовнішньому середовищі, що характеризується високим рівнем конкуренції, технологічними змінами та невизначеністю ринкових коливань. За таких обставин зростає значення ефективного планування як ключового інструменту управління, який дозволяє забезпечити стабільність і прибутковість господарської діяльності. Планування формує підґрунтя для прийняття обґрунтованих рішень, оптимального використання ресурсів та досягнення стратегічних фінансових цілей. Застосування сучасних методів планування сприяє підвищенню адаптивності підприємства до змін зовнішнього середовища, що особливо актуально в умовах воєнного стану. Раціональне формування прибутку потребує комплексного підходу до аналізу доходів і витрат, інтеграції функцій прогнозування, контролю та стратегічного управління. У таких умовах виникає необхідність визначення ролі планування у забезпеченні стійкого розвитку підприємства, підвищенні його рентабельності та конкурентоспроможності.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Тематику планування як інструменту управління прибутком підприємств розглядали у своїх працях багато вітчизняних науковців, такі як І. Бланк [2], Г. Веретенникова, І. Геращенко [4] Г. Кірейцев [5], М. Коробов [10], А. Поддєрьогін [13], В. Родіонова [16], В. Томах [4], О. Філімоненков [7] та інші. Їхні дослідження акцентують увагу на важливості структурованого підходу до формування фінансових стратегій, прогнозування доходів та витрат, а також розробки оптимальних управлінських рішень для забезпечення рентабельності бізнесу. Проте із початком повномасштабної військової агресії росії проти України у лютому 2022 року зовнішні умови ведення бізнесу кардинально змінилися. У цих умовах питання планування набуло нових аспектів і потребує додаткового аналізу. Отже, науковий дискурс має зосередитися на пошуку інноваційних підходів до планування та формування стійких стратегій, здатних забезпечити фінансову стабільність підприємств в умовах війни.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

В умовах повномасштабної війни в Україні, розв'язаної росією, підприємства змушені працювати в надзвичайно складних та нестабільних умовах. За таких обставин ефективне планування набуває критичного значення як інструмент забезпечення фінансової стабільності та адаптації до нових реалій. Виступаючи ключовим інструментом, дозволяє підприємству не лише зберігати фінансову стійкість, але й формувати стратегії для сталого розвитку. Визначення цілей, оптимізація ресурсів та адаптація до ринко-

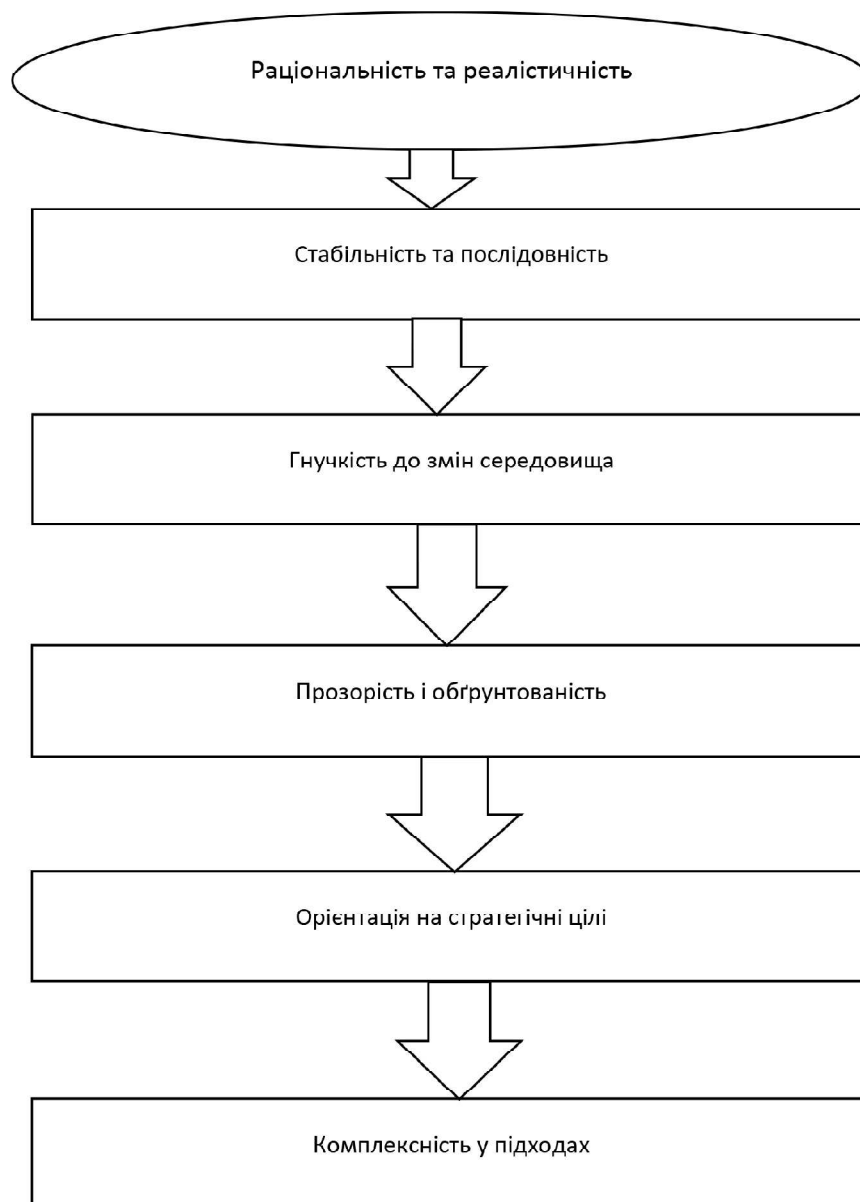


Рис. 1. Принципи планування прибутку на підприємстві

Джерело: авторська розробка.

вих викликів — це основні завдання, які вирішуються завдяки плануванню. Важливою є можливість прогнозування доходів і витрат, що дозволяє уникати критичних помилок у господарській діяльності. Підприємства, які активно використовують планування, отримують конкурентні переваги та можуть краще пристосовуватись до змінних умов. Принципи планування забезпечують прозорість управлінських рішень та покращують взаємодію між підрозділами організації. Вони також створюють передумови для впровадження інновацій, які сприяють зростанню рентабельності. У сучасному бізнес-середовищі дослідження методів планування є надзвичайно актуальним для всіх галузей економі-

ки. Вдосконалення підходів до планування дозволяє зменшити ризики та підвищити ефективність господарської діяльності. Розробка ефективних стратегій забезпечує досягнення фінансових цілей підприємства. Отже, планування слід розглядати як комплексний процес, що формує основу для управління прибутком і досягнення стратегічних завдань.

Планування є ключовим інструментом управління прибутком підприємства, оскільки забезпечує структурований підхід до визначення та досягнення фінансових цілей. Завдяки плануванню підприємство може проаналізувати свою діяльність, оцінити потенційні доходи та витрати, а також розробити стратегії для

підвищення рентабельності [6]. Цей процес дозволяє визначити оптимальні обсяги виробництва і продажів, які сприяють максимізації прибутку. Планування допомагає уникнути фінансових ризиків, зокрема завдяки прогнозуванню змін у ринкових умовах та обґрунтованому розподілу ресурсів [1; 10]. Воно також дозволяє підприємству своєчасно реагувати на зміни у попиту та пропозиції, забезпечуючи фінансову стійкість. Ефективне планування створює базу для впровадження інновацій, що сприяють збільшенню доходів та зменшенню витрат. Крім того, воно забезпечує контроль за виконанням фінансових показників, що дозволяє вчасно коригувати управлінські рішення. Планування також сприяє підвищенню прозорості фінансової діяльності та покращенню взаємодії між підрозділами підприємства. Як результат, підприємство отримує змогу формувати стійкі конкурентні переваги та підвищувати свою вартість на ринку. Таким чином, планування є невід'ємною складовою управління прибутком та досягнення довгострокових фінансових цілей [2; 6].

Планування — це вид діяльності на підприємстві, що включає визначення мети, яка має бути досягнута підприємством за визначений період, завдань, які потрібно вирішити, та шляхів і умов їхньої реалізації [4].

Дослідження принципів планування є надзвичайно важливим для ефективного управління будь-яким підприємством або організацією. Планування дозволяє сформулювати чіткі цілі та стратегії для досягнення бажаних результатів. Оскільки забезпечує раціональне використання ресурсів і мінімізує ризики, пов'язані з невизначеністю. Завдяки плануванню можна оцінити можливі варіанти розвитку і вибрати найкращий шлях для досягнення цілей. Це також допомагає оптимізувати витрати та підвищити ефективність роботи підприємства.

Принципи планування формують основу для стратегічних рішень, що сприяють стабільному розвитку та конкурентоспроможності. Крім того, планування дає змогу передбачити і врахувати зміни у зовнішньому середовищі, що є важливим фактором у динамічних умовах ринку. Використання принципів планування також сприяє покращенню комунікації та взаємодії між різними підрозділами організації. Це допомагає забезпечити узгодженість дій і досягнення спільних цілей. Отже, дослідження принципів планування є важливим інструментом для успішного функціонування та розвитку підприємств у будь-якій сфері. Основні

принципи планування прибутку розглянемо на Рис. 1.

Схема структурно-логічного планування прибутку підприємства є інструментом систематизації та оптимізації процесів, пов'язаних із формуванням, плануванням і контролем прибутку [5, с. 102—104]. Вона дозволяє візуалізувати взаємозв'язки між ключовими етапами, такими як аналіз фінансових показників, розробка стратегій і впровадження управлінських рішень. Основна мета цієї схеми — забезпечити чітку послідовність дій для досягнення запланованого рівня прибутковості підприємства. У процесі планування прибутку вона допомагає визначити основні джерела доходів, оптимізувати витрати та підвищити ефективність використання ресурсів.

Управління прибутковістю підприємства є важливою складовою ефективного управління, що спрямоване на забезпечення оптимальної господарської діяльності та стабільного фінансового результату. Основною метою такого управління є досягнення достатнього рівня прибутку, що дозволяє підприємству розвиватися, інвестувати у нові проекти та залишатися конкурентоспроможним. Для цього необхідно визначити ключові цілі, які охоплюють як поточні, так і стратегічні аспекти діяльності. До таких цілей належить забезпечення рентабельності, зростання обсягів реалізації продукції та підтримання платоспроможності.

Наступним кроком є аналітична робота з дослідження структури прибутку за окремими напрямками діяльності підприємства. Проводиться аналіз впливу внутрішніх і зовнішніх чинників на зміну рівня прибутковості. Особливу увагу приділяють вивченню складу елементів, що формують прибуток, а також оцінці динаміки його змін у розрізі видів діяльності. Аналізується досягнутий рівень рентабельності, що дозволяє оцінити ефективність використання ресурсів. Проводиться оцінка прибутку як головного фінансового показника, що характеризує результативність роботи підприємства.

Паралельно досліджуються джерела доходів за кожним напрямком діяльності, що дозволяє виявити найефективніші з них. Визначаються потенційні резерви зростання прибутковості, які можуть бути використані в коротко- та довгостроковій перспективі. Розробляються пропозиції щодо зниження впливу негативних факторів, зокрема інфляційних, податкових, ринкових та внутрішніх управлінських. Окремим напрямком є аналіз структури витрат,

Таблиця 1. Сукупність ключових принципів стратегічного управління прибутком підприємств

Принципи стратегічного управління прибутком підприємства	Характеристика ключових принципів стратегічного управління прибутком підприємства
Цілісності та структурованості	Забезпечує взаємопов'язаність і узгодженість елементів системи управління, таких як планування, прогнозування, аналіз, контроль та прийняття рішень. Цілісність означає, що прибуток розглядається як результат діяльності всього підприємства, а не окремих його підрозділів, що сприяє досягненню спільних цілей. Структурованість забезпечує чіткий розподіл завдань, відповідальності та ресурсів, що дозволяє оптимізувати процес управління і зменшити ризики.
Комплексність	Спрямований на забезпечення узгодженості рішень у різних сферах – фінансовій, виробничій, маркетинговій, організаційній. Комплексність дозволяє враховувати як внутрішні чинники, що впливають на формування прибутку, так і зовнішнє середовище, у тому числі економічні, соціальні та ринкові умови.
Цілеспрямованість	Кожне рішення, дія або стратегія були спрямовані на реалізацію як короткострокових завдань, таких як забезпечення рентабельності, так і довгострокових цілей, зокрема підвищення вартості бізнесу. Цілеспрямованість забезпечує концентрацію ресурсів та зусиль на ключових напрямках розвитку, уникнення невизначеності в управлінні.
Реалізації ситуаційно-ресурсного підходу	Враховує наявні ресурси підприємства, його сильні та слабкі сторони, а також змінюється залежно від зовнішніх факторів, таких як ринкова кон'юнктура, економічні умови чи законодавчі зміни. Важливою складовою є здатність підприємства швидко реагувати на нові можливості або виклики, використовуючи доступні ресурси для оптимізації прибутковості.
Відновлення капіталу	Полягає в процесі відновлення і збільшення капіталу підприємства через ефективне використання прибутку та інвестицій. Відновлення капіталу забезпечує створення умов для зростання виробничих потужностей, впровадження нових технологій та розширення ринків збуту, що, в свою чергу, сприяє підвищенню прибутковості і конкурентоспроможності підприємства.
Удосконалення виробничо-технологічної бази підприємства	Передбачає постійне оновлення та модернізацію технічного оснащення, технологічних процесів і виробничих потужностей з метою підвищення ефективності та конкурентоспроможності підприємства. Це включає впровадження новітніх технологій, автоматизацію та механізацію виробничих процесів, оптимізацію ресурсозабезпечення, а також поліпшення якості продукції.

Джерело: авторська розробка.

що дозволяє встановити співвідношення між витратами та доходами. Це сприяє пошуку шляхів оптимізації витратної частини та підвищення ефективності використання ресурсів.

На основі результатів аналізу здійснюється планування прибутку підприємства. Визначаються прогнозовані показники прибутку за видами діяльності та для підприємства в цілому. Планується досягнення мінімального рівня рентабельності, необхідного для забезпечення стабільної роботи підприємства. Визначається оптимальний рівень прибутку, з урахуванням фінансових можливостей, ринкової кон'юнктури та ресурсного забезпечення.

Після завершення етапу планування відбувається координація фінансового плану з іншими запланованими показниками діяльності.

Затверджується остаточний фінансовий план прибутку підприємства. Організовується процес реалізації цього плану шляхом розподілу завдань, ресурсів та відповідальності між структурними підрозділами. Встановлюється система контролю за виконанням запланованих показників, яка включає постійний моніторинг, аналіз відхилень та коригувальні дії. Цей комплексний підхід забезпечує ефективне управління прибутком, дозволяє швидко реагувати на зміни зовнішнього середовища та підтримувати стабільний фінансовий стан підприємства.

Система економічних методів управління прибутком використовує такі важелі господарювання, як економічний аналіз, планування, стимулювання, податки, цінова політика тощо.

Ефективне використання цих інструментів потребує комплексного та системного підходу, що охоплює всі аспекти управління. Планування відіграє ключову роль у визначенні стратегій і завдань, спрямованих на досягнення фінансових цілей. Воно сприяє розробці оптимальних рішень і формуванню чіткої системи планів, яка дозволяє уникати помилок у прийнятті рішень. Головна мета планування полягає у зменшенні ризиків і визначенні ефективних шляхів досягнення поставлених цілей. Економічний аналіз є важливим засобом оцінки фінансового стану та перспектив підприємства. Він передбачає проведення детальних досліджень і обґрунтування висновків для прийняття зважених управлінських рішень. Завдяки аналізу визначаються сильні та слабкі сторони об'єкта управління, що допомагає розробляти стратегії для його вдосконалення. Застосування економічного аналізу у поєднанні з іншими методами управління забезпечує підвищення ефективності господарської діяльності.

Планування відіграє ключову роль у процесі формування прибутку підприємства, забезпечуючи основу для ефективного управління фінансовими ресурсами та досягнення стратегічних цілей. Воно є невід'ємною складовою системи управління, яка дозволяє підприємству передбачати, аналізувати та контролювати прибутковість своєї діяльності. Завдяки плануванню підприємства отримують можливість оптимізувати використання ресурсів, розробляти економічно обґрунтовані стратегії розвитку та адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі. У результаті планування стає ключовим інструментом забезпечення стійкого фінансового розвитку та досягнення довгострокових конкурентних переваг [3, с. 83—84].

Стратегія управління прибутком підприємства є важливою складовою системи організації господарського процесу. Вона являє собою сукупність взаємопов'язаних елементів, які включають цілі, завдання, функції, форми, методи, інструменти та важелі, спрямовані на формування і раціональне використання прибутку. Основна мета цієї стратегії полягає у досягненні тактичних завдань, таких як забезпечення необхідного рівня рентабельності, та стратегічних цілей, зокрема підвищення вартості підприємства [9, с. 43—45]. Це досягається через ефективне використання прогнозування, планування та контролю доходів і витрат підприємства.

Розгляд принципів стратегічного управління прибутком підприємств є ключовим аспектом забезпечення їх фінансової стійкості та

конкурентоспроможності. Це дозволяє підприємствам формувати ефективні механізми управління доходами та витратами, спрямовані на досягнення як короткострокових, так і довгострокових цілей. Їх врахування допомагає керівникам приймати обґрунтовані рішення, що відповідають ринковим умовам і викликам. Таким чином, дослідження сприяє забезпеченню сталого розвитку та фінансового успіху підприємства. Сутність ключових принципів стратегічного управління прибутком підприємств розглянемо у таблиці 1.

Отже, принципи є важливим етапом у процесі стратегічного управління прибутком підприємства, оскільки вони визначають основні напрямки для ефективного планування та прийняття управлінських рішень [2, с. 105—108]. Принципи цілісності та структурованості допомагають побудувати злагоджену систему управління, де кожен елемент взаємопов'язаний з іншими, що забезпечує оптимальне використання ресурсів і досягнення поставлених цілей. Комплексний підхід до планування дозволяє враховувати всі аспекти діяльності підприємства, що робить управлінські рішення більш обґрунтованими та збалансованими. Цілеспрямованість забезпечує чітке визначення стратегічних та тактичних цілей, що сприяє ефективному розподілу ресурсів на досягнення ключових завдань. Ситуаційно-ресурсний підхід дає можливість адаптувати плани до змінних умов ринку та внутрішнього середовища, що є важливим у періоди нестабільності. Принцип відновлення капіталу гарантує, що прибуток не лише спрямовується на поточні потреби, але й інвестується у розвиток та зростання підприємства. Удосконалення виробничо-технологічної бази є необхідною умовою для підвищення ефективності планування, оскільки забезпечує основу для зниження витрат і підвищення продуктивності. Усі ці принципи взаємопов'язані і сприяють досягненню загальних цілей підприємства, підвищенню його рентабельності та конкурентоспроможності на ринку. Тому їх розгляд у процесі планування є необхідним для забезпечення успішного функціонування та сталого розвитку підприємства.

ВИСНОВОК

Отже, планування є ключовим елементом у процесі управління прибутком підприємства, особливо в умовах нестабільності ринку та зростаючої конкуренції. Воно забезпечує структурований підхід до визначення фінансових цілей, оптимізації ресурсів та мінімізації ризиків.

Ефективне планування дозволяє підприємству своєчасно адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі, зокрема до викликів, спричинених війною в Україні, оптимізувати виробничі процеси, раціонально використовувати ресурси та приймати обґрунтовані управлінські рішення. Завдяки плануванню підприємство має змогу оцінювати свої доходи та витрати, передбачати можливі ризики і своєчасно коригувати свої дії відповідно до змін у ринковому середовищі.

Важливим інструментом у процесі планування є структурно-логічні схеми, які допомагають систематизувати інформацію, визначити взаємозв'язки між ключовими етапами управління прибутком і контролювати виконання планів. Це сприяє ефективному розподілу ресурсів та впровадженню інноваційних рішень. Крім того, використання економічного аналізу дозволяє виявляти сильні та слабкі сторони діяльності підприємства, що допомагає приймати більш зважені управлінські рішення.

Сучасні умови ринку, зокрема виклики, спричинені війною в Україні, підкреслюють важливість адаптивного планування. Підприємства змушені оперативно реагувати на зміни у зовнішньому середовищі, розробляти гнучкі бізнес-моделі та використовувати кризові стратегії для збереження прибутковості. В таких умовах планування стає основою для стійкого розвитку та забезпечення довгострокової конкурентоспроможності.

Таким чином, планування слід розглядати як комплексний і безперервний процес, який дозволяє підприємствам не лише утриматись на ринку, а й розвиватися навіть у нестабільних умовах. Впровадження системного підходу до планування допомагає оптимізувати витрати, збільшити доходи та сформулювати ефективну стратегію розвитку.

Література:

1. Белінська С. М., Крисіна І.О. Управління прибутком підприємства. Ефективна економіка. № 1. 2022. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/1_2022/18.pdf (дата звернення: 20.07.2025).
2. Бланк І. О. Управління активами: монографія. Київ: Ніка-Центр, Эльга, 2011. 720 с.
3. Бондаренко І. І. Планування фінансових ресурсів підприємства. Вісник КНУ. 2019. № 2. С. 78—85.
4. Васильєв С. В., Масляєва О. О., Лапенко Х.О. Фінансова стійкість підприємства: економічна сутність та особливості структури. Інвестиції: практика та досвід. № 17. 2024. С. 96—100.

5. Веретенникова Г. Б., Томах В.В., Геращенко І.М. Планування та організація діяльності підприємства: Навч. посібник. Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця. 2020. 210 с.

6. Дмитренко О. І. Планування прибутку в аграрних підприємствах. Аграрна економіка. 2022. № 2. С. 29—36.

7. Кірейцев Г. Г. Фінанси підприємств: Навч. посібник: Курс лекцій. Київ: ЦУЛ, 2002. 268 с.

8. Коваленко Н. І. Інновації у системі фінансового менеджменту. Бізнес Інформ. 2020. № 6. С. 14—20.

9. Кравченко А. С. Фінансовий аналіз та планування. Наука і практика. 2017. № 11. С. 41—48.

10. Коробов М. В. Управління фінансами підприємства: навчальний посібник. Київ: КНЕУ, 2015. 320 с.

References:

1. Belinska, S.M. and Krysina, I.O. (2022), "Enterprise profit management", *Efektivna Ekonomika*, vol. 1, available at: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/1_2022/18.pdf (Accessed 20 July 2025).
2. Blank, I.O. (2011), *Upravlinnia aktyvamy, [Asset Management]*, Nika-Tsentr, El'ha, Kyiv, Ukraine.
3. Bondarenko, I.I. (2019), "Planning of Financial Resources of the Enterprise", *Visnyk KNU*, vol. 2, pp. 78—85.
4. Vasyliiev, S.V., Masliaieva, O.O. and Lapenko, K.O. (2024), "Financial Stability of an Enterprise: Economic Essence and Structural Features", *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 17, pp. 96—100.
5. Veretennykova, H.B., Tomakh, V.V. and Herashchenko, I.M. (2020), *Planuvannia ta orhanizatsiia diialnosti pidpryiemstva, [Planning and Organization of Enterprise Activities]*, KhNEU im. S. Kuznetsia, Kharkiv, Ukraine.
6. Dmytrenko, O.I. (2022), "Profit Planning in Agricultural Enterprises", *Ahrarna ekonomika*, vol. 2, pp. 29—36.
7. Kireytsev, H.H. (2002), *Finansy pidpryiemstv: Kurs lektsii, [Enterprise Finance: Lecture Course]*, TsUL, Kyiv, Ukraine.
8. Kovalenko, N.I. (2020), "Innovations in the Financial Management System", *Biznes Inform*, vol. 6, pp. 14—20.
9. Kravchenko, A.S. (2017), "Financial Analysis and Planning", *Nauka i praktyka*, vol. 11, pp. 41—48.
10. Korobov, M.V. (2015), *Upravlinnia finansamy pidpryiemstva, [Enterprise Financial Management]*, KNEU, Kyiv, Ukraine.

Стаття надійшла до редакції 02.08.2025 р.